

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. De secundo Christi verbo ad Latronem. Hodie mecum eris in
Paradiso. Et de ea renuntiationis specie, quæ spectat usum sua potestatis.
Impietatis genus est, pietatis cultoribus nimis commune, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Ecce nunc verè dies, in quibus ad salutem operandam non minus Gratia singularis nos adjuvat, quam natura corpus ægroti statis illis diebus, ut dictum est, ad sanitatem comparandam. Sic itaque cum Gratia singulariter operemur, atque hoc in primis penitus animo persuasum habeamus, totam illam operam nostram in hoc præcipuè positam esse, ut peccatum deponamus, & certum quoddam peccatum, quod uniuscujusque morbus est gravior, & mortis æternæ futura est causa, nisi feridè deponatur.

Hoc intelligendum, hoc inculcandum, hoc importunè & opportunè repetendum, non in jejuniis, non in precibus, non in peregrinationibus aut aliis quibusvis operibus ita positam esse operam, quæ à nobis exigitur, ad sanitatem animæ cum præfenti gratia recuperandam, sicut in peccato expellendo. Non est noster morbus, non orare his diebus, aut etiam non confiteri: sed hæc est tota mali labe, non mutare vitam aut non avocare animum ab illis rebus & objectis, quæ nos in peccatum solent inducere. Hoc est quod spectat parata Gratia, hoc est quod nos trahit, hoc est quod nos illam sequi possumus. Jejunaverunt Ninivita, saccis operiti sunt, & multis se dederunt lamentis; at nullo tamen istorum operum placatus dicitur Deus, sed tantum mutatione vitæ. *Vidit Deus opera eorum, inquit Sacer textus, at quam opera, quærit sanctus Chrysostomus, quod jejunaverunt? quod saccum induerunt? nihil horum, sed hæc omnia tacens intulit, Quoniam conversus est quisque à viis suis malis. Cernis quod non jejunium periculo eripuit, sed vita mutatio.*

Hoc est firmum quod dicunt propositum, quo sic muniri debet nostra Confessio, ut tam salubris sit futura, quam firmum fuerit

& solidum hoc emendandæ vitæ propositum.

Angeretur fortasse animus, laborabit in dissolvendis vinculis, quibus mundo tenetur, timebit famæ, pœnas metuet, & anxia futuri sollicitudine retardabitur, sed nihil horum vereatur, nec faciat animam suam, id est, animalem illam partem, quæ rationi & gratiæ se opponit, non faciat inquam pretiosiores quam se. Hæc est Christi, hæc est pugna, hæc agonia, quam ipse Dominus subire voluit, ut nobis esset exemplo sic pugnandi & vincendi. Nonne sic Dominus in horto timere voluit, nonne inde agonia & sudor fluxit sanguineus? Sed timorem vicit nostræ salutis amor. Nos tum sibi præfentes fecit, & nostri gratia nihil duri, nil asperit reculavit.

Sic deponentes omne pondus & circumstans nos peccatum, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, aspicientes in Authorem & Consummatorem Jesum; ut fufius Feria sequenti sexta. Concludat verò, aut alio quo voles loco, abscursum hunc illustret & accendat Divi Bernardi suavis ac potens adhortatio: Redite ergo prævaricatores ad cor, & in toto corde quærite Dominum, & odite malum: poenitentes non verbo tantum & lingua, sed spiritu &

Dom. veritate. Quia verò non satis cecidisse piget hominem, ut videtur, qui adhuc manere disponit in lubrico: aut errasse, qui duccem non quærit, SIT VERA COMPUNCTIONIS INDICIUM, OPPORTUNITATIS FUGA, SUBTRACTIO OCCASIONIS. Alioquin timendum valde, ne dies ista, si quidem & ipsa posita est in ruinam & resurrectionem multorum in Israel, reprobet vos, vel tanquam manifestè alienos à Christo, Christo non communicantes, vel tanquam socios Iude, in quem intravit Satanas post buccellam.

Serm. 1. de Resurr. Dom.

FERIA SECUNDA. DE SECUNDO CHRISTI DOMINI Verbo.

Amen, dico tibi, Hodie tecum eris in Paradiso. Luc. 23.

Z. 3;

ET

ET DE EA RENUNTIATIONIS SPECIE, QUÆ
SPECTAT USUM SUÆ POTESTATIS.

VERITAS PRACTICA.

Impietatis genus est pietatis Cultoribus nimis committit: plura quàm possint, velle facere: & quæ possint, non facere.

RATIO, cur hoc sit impietatis genus, hac est inter alias, quod velle aliud quàm velit Deus, sub pretextu quodam pietatis, impietatis est quoddam genus.

Sed hoc volunt, qui plura quàm possunt volunt, & qua possunt, non faciunt.

Ergo id impietatis genus est: Quod quàm sit nimis commune pietatis Cultoribus, tu ipse ex teipso intelligas, si te attentè prosequeris.

I. PUNCTUM.

Quam diversus utriusque latronis simul cum Christo pendens status! Quàm longè alia mens, alia verba & alius eorum vitæ exitus, qui forte eadem vitæ principia seu idem vivendi genus sectati fuerant! O Divina Judicia! Ac primò quidem videtur simul blasphemasse in Christum cum Judæis, sic enim aperè sanctus Matthæus: *Id ipsum autem & latrones qui crucifixi Marci 15. erant cum eo, improperebant ei.* Itemque sanctus Marcus, *& qui cum eo crucifixi erant, conviciabantur ei.* Cum verd unus eorum insolentius blasphemaret dicens: *Si tu es Christus, salvum fac teipsum & nos;* Tum factum est, quod sanctus Lucas refert, *Respondens autem Luc. 23. alter, increpabat eum dicens, neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es; & nos quidem iustè, nam digna scælis recipimus, hic vero nihil mali gessit.* Et dicebat ad Iesum, *Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum.* Et dixit illi Iesus: *Amen dico tibi, hodie mecum eris in Paradyso.*

Quæ omnia longiori consideratione dignissima, sed & illud in primis, quod non est ita forte obvium & vulgare, Considera, quàm rectum agendi modum servet Christus, circa hos duos latrones, quàm iustum & temperatum suæ potestatis usum exerceat. Ecce enim, qui tam profusus est erga unum, ut statim atque locutus est, paradysum promittat; Alteri

tam parum liberalis videtur, ut vix ad ejus Conversionem aliquid possit aut velit.

Si tantum potest erga unum, ut de latrone Confessorum & Beatorum repente faciat, cur non illam potentiam in alium æquè exerceat? Ne plura curiosus anime perscruteris; Illud unum admirare, quod supposito utriusque diverso statu, sic Christus utriusque potestatem suam accommodat, ut quod videret in uno se debite posse, liberalissimè faciat; quod autem spectaret in alio se non æquè posse, non appetat ultra facere quam quod potest; vellet quidem utrumque converti, si Deus ita vellet, sed quia Deus non ita vult de utroque absolute; neque etiam ipse vult aliter quam quod Deus.

O perfectum Renuntiationis exemplar, contra quod tam multi peccant, quàm multi sunt pietatis Cultores, qui plura quàm possint velint facere: & quæ tamen possunt non faciunt. Non est hæc pietas, non est hic pietatis cultus sed impietatis quoddam genus valde execrandum.

Ratio est obvia & familiaris; Quid est enim impietas, nisi aliter de Deo sentire, aut aliter ei velle servire, quam ipse velit & ordinet? Vidi, inquit Sapiens, *sub sole, loco iudicii Eccl. 1. impietatem, & loco iustitiae Iniquitatem;* Id est, vidi res aliter geri ab hominibus, quàm æquitas & iustitia postularent, quod est impiū & iniquum, seu contra Deum, & homines. Atque hoc quidem magis contra Deum est & magis impium, quando fit sub pretextu pietatis & æquitatis: neque enim, ut ait sanctus Augustinus, simulata æquitas est æquitas, sed duplex iniquitas, quia & iniquitas est & simulatio. *Væ impio in malum, retributio In Ps. 61. enim manuum eius fiet ei.*

II. PUNCTUM.

SED qui plura quàm possunt, volunt, circa cultum Dei; & qua possunt non faciunt, volunt aliter Deo servire, quàm ipse velit.

Nam cum potestas bene agendi sit à Deo, Rom. 13. sicut potestas Regendi, certè quando datur aut negatur alicui potestas, datur index & interpretres quædam Divinæ voluntatis circa illud

III. PUNCTUM.

1. Cor. 10. Iudicandum, cuius est data vel negata potestas; sicut enim quando quis debet & potest agere, signum est Deū velle ut agat sic quando non potest, manifestum est iudiciū, quod Dens nolit. *Fidelis Deus*, inquit Apostolus, *qui non patietur vos tentari supra id quod potestis*. Item que alibi, *Quemadmodum promptus est animus voluntarius, ita sit & perficiendi, ex eo quod habetis*. Si enim voluntas prompta est, secundum id quod habet, accepta est, non secundum id quod non habet; id est, hoc tantum ab unoquoque requiritur, quod ipse potest, non quod non potest, unicuique sicut Dominus dedit, ait expressè Idem.

1. Cor. 8. Quamobrem liquide patet, quod, qui plura, quam possint, volunt pro Deo facere, volunt quod non vult Deus, qui nihil ab unoquoque vult, nisi quod quisque possit. Et cum non faciunt quod possunt & debent, nolunt quod vult ab eis Deus, qui dedit posse quæ præcepit. Ac proinde quis non videt eos aliter atque aliter velle servire Deo quam ipse velit? Et quidem tam obfirmatè volunt, ut nõ semel duntaxat Divinæ repugnent voluntati, negando quæ ipse vult; sed rursus eidem repugnant, cum illud etiam velint, quod non vult Deus; quasi melius norint, quid sit acceptum & gloriosum Deo, quam ipse Deus norit, *Nunquid Deus indiget vestro mendacio, ut pro illo loquamini dolos? Nunquid faciem eius accipitis, & pro Deo iudicare nitimini: aut placebit ei, quem celare nihil potest: aut decipietur ut homo vestris fraudulentiss?* Sic aptè Iob.

Impietatis ergo genus est, pietatis cultoribus valde cavendum, cum plura volunt quam possint facere; & qua possunt non faciunt. Sic enim aliter Deo servire volunt quam ipse velit, quod est omnino impium. *Nunquid vult Dominus holocausta & victimas, & non potius ut obediatur voci Domini?* Saltem, si illi, quod possunt, facerent, forte desiderium illud plura faciendi quam possunt, non esset malum: sed cum non faciant quod possunt, & quod sciunt se debere facere: profectò quidquid appetunt plus quam possunt, non propter Deum appetunt, cui si servire & magis placere vellent ex animo, non illud negligenter omitterent quod possunt. *Quid vocatis me, Domine, Domine, & non facitis quæ dico?* quasi diceret, quid à me plura petitis, cum non ea faciatis quæ scitis?

Vide hic in quo deficiat: quam multa possis cum Gratia, quæ non facis! quam falsò & fraudulentè sub quadam specie pietatis plura desideres quæ non habes! Renuncia his vanis desideriis, Accepta tam libenter privationem negatæ potestatis, quam libenter data usum exercetis: paratus esto ad majora per fidem minorum curam, & diligentem officii tui administrationem; *Sic omni habenti dabitur & abundabit*. Denique labora sicut bonus miles *Christi Iesu*. Bonus miles non sibi locum dat pugnae, sed datum servat, & dum in illo servando pugnat & laborat, meretur palmam & locum insigniorem.

PRO EADEM FERIA QUADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Coena in Bethania, ante sex dies Pascha. Ioan. 12.

De hac Coena, & de odoriferis Magdalenæ unguentis, In 4. parte, Feria 3. hebdomadae 26.

Verum si quid aliud à Domini Verbis hic expositis considerandum aut dicendum vellet, hac sancta hebdomada, consultius foret

illud ex internis Christi doloribus supra declaratis, vel ex aliquo passionis morali mysterio desumere; semper id spectando, ut cum, tibi tum aliis, emendatiorem vitam persuadeas.

FERIA